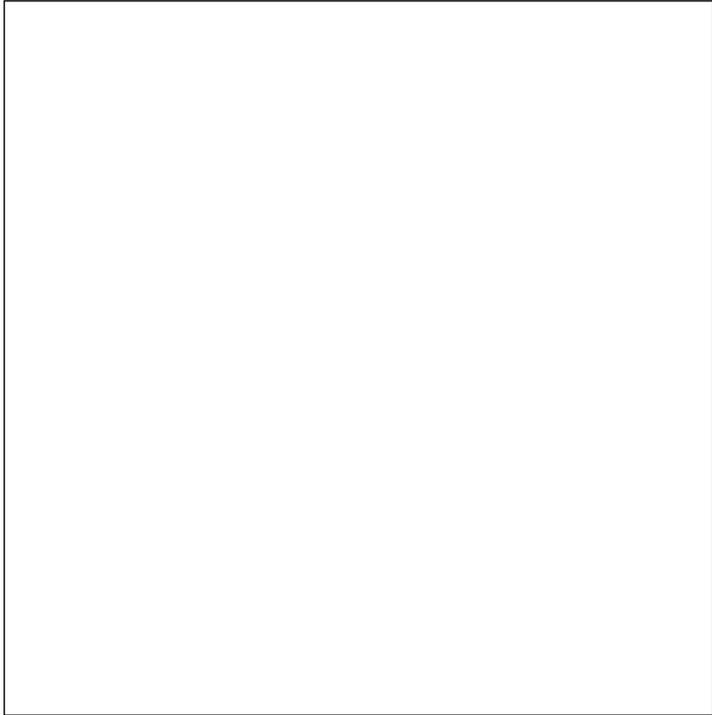

(uten bilder)

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Mezemir Girma
- amharisk
- nivå 4

የግር ገጭ ግጥም ስድስት

Barnebøker for Norge

barneboker.no

የግር ገጭ ግጥም ስድስት

Skrevet av: Zulu folktale
Illustrert av: Wiehan de Jager
Oversatt av: Mezemir Girma

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens. <https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

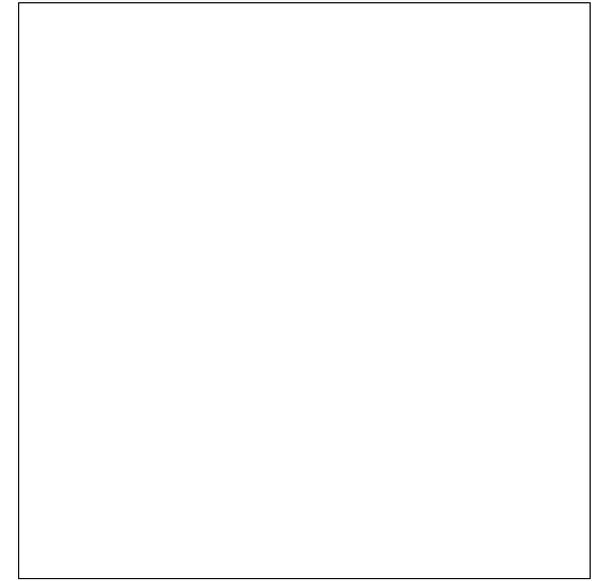
ይህ የማር ቆራጭ መሪ የንግድና ግንባራ የተባለ ገብጋባ ወጣት ታሪክ ነው። አንድ ቀን ግንባራ አደን ላይ ሳለ የንግድን ጥሪ ሰማ። ግንባራ ማርን አሰቦ ጎመዘ። ከራሱ በላይ ባሉት የዛፍ ቅርንጫፎች ወፉን እስኪያየው ድረስ እየፈለገ ቆሞ ብሎ በጥንቃቄ አደመጠ። <<ችክ፣ ችክ፣ ችክ>> በማለት ወደ ቀጣዮቹ ዛፎች እየበረረ ትንሹ ወፍ ጮኸ። ግንባራ መከተሉን እርግጠኛ ለመሆን ቆሞ እያለ እያየ <<ችክ፣ ችክ፣ ችክ>> እያለ ተጣራ።

ስለዚህ ግንባራ የማደጅ ጦሩን ከዛፍ ስር አስቀምጦ ደረቅ
እንጨቶችን ለቀመና እሳት አቀጣጠለ። እሳቱ በደንብ ሲቀጣጠል
አንድ ረጅም ደረቅ እንጨት በእሳቱ መካከል አደረገ። ይህም እንጨት
ሲነድ ብዙ ጭስ የሚወጣው ዓይነት ነበር። በእሳት ያልተያያዘውን
የእንጨቱን ጫፍ በጥርሱ ይዞ ዛፍ ይወጣ ጀመር።

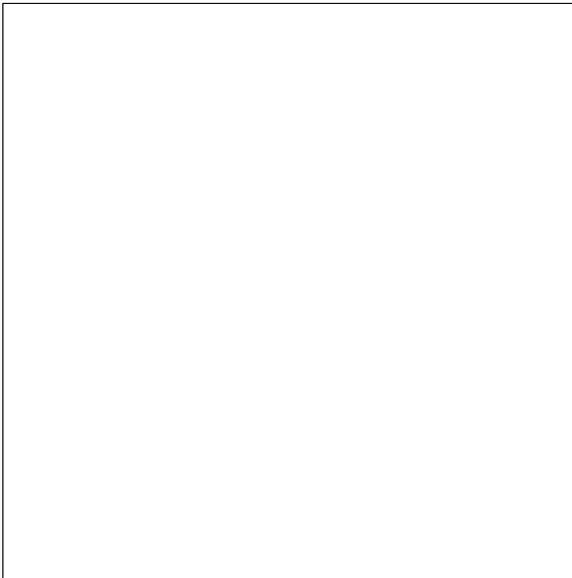
ንቦቹም እንደወጡ ግንጊሌ እጆቹን ወደ ቀኔቸው አስገባቸው።
 በጥሩ ማር የተሞላ ብዙ ከባባድ እጭም አወጣ። በትከሻውም ላይ
 ካነገተው ኮረጃ አስቀመጠውና ከዛፉ መወረድ ጀመረ።

ነብሯ ለቀም ሳታደርገው ግንጊሌ ከዛፉ በፍጥነት መውረድ ጀመረ።
 በፍጥነቱም የተነሳ አንዱን ቅርንጫፍ ስቶት መሬት ላይ ክፉኛ ወድቆ
 ቁርጭምጭሚቱ ዞረ። በተቻለው መጠን በፍጥነት እያነከሰ ሄደ።
 ዕድሉ ረድቶት ነብሯ እንቅልፍ ስለተጫናት አላሳደችውም። ንጌዴ፣
 የማር ቆራጩ መሪ፣ በቀሉን ተበቅሏል። ግንጊሌ ም ትምህርት
 ቀስሟል።

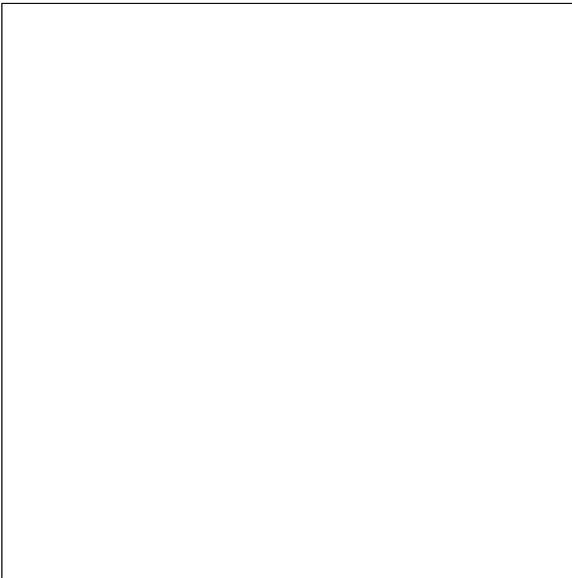
፡፡ጋወጃ ቁሁሠጽ ፈቅጠላላ

ሠጠቀቱ ጽህጽ ጽርገራ ላይ ብረሠላላ ጠጽላ፤ ፡፡ጽገወ ጽዘላ ላሲ፤ ፡፡
ጠጽገጽጽጽጽ ፡፡ጋወጃ ጋወጠጠጽ ጻሁ ሁገቀ ቱግወላ ጽግግጋጋ
ጽግግጋጋ ጽላ፤ ፡፡ጋሁ፤ ቀሁሠጽ ጠሠሁጽ ፈጋጽ ሠገቅ
ሁላ ትጠጠጠጠ ፈላጠጠጠ ጠጋጠጠጠ ሠገቅ ጋጠጠ ፡፡ጋሁ፤
ላተተተተ ቱሲሲ ጋሲ ፈጽጽጽጽ ፈጠጠጠጠ ላሲ፤ ጽላ፤

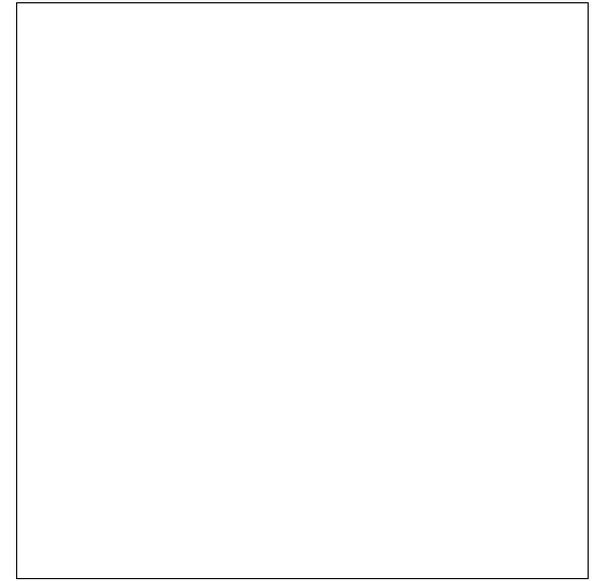
፡፡ቱሁሁሁሁሁ

ፈጽጋጋ ላሁ ጋቅላላ፤፤፤፤ ፈጽ ፡፡ጋጋጋ ሁሁ ፈጽጋጋ
፡፡ቱጋጋጋጋ ጠሠሁ ቱሠጋጋጋ ጠሁሁሁ ፈጽጋጋ ጋሁ፤ ጋሁ፤
ጋሁ፤ ፈጋጋጋጋጋጋ ቱጋጋ ቱጋ ፈጋጋጋ ጋቅ ፈጋ ጋሲ ጠጋጋጋ ፡፡ጠጋ
ጋጋ ጋጋጋጋ ላሁ ጋሁ ላሁጋጋ ፡፡ሁሁ ሁጋጋ ላሁ <<ጠጋጋ
ላሁጋጋ ጋጋ ፈጋ ጋሁ ጠሠሁ ጠጋጋ ቱሁጋጋጋ>> ፡፡ጠጋ ጋጋ
ጋጋ ሁሁጋጋ ጠሁጋጋ ፈጋ ጋጋጋ ፈጋጋጋ ጠጋጋጋ ጠጋጋጋ ላሁ፤

ግንጊሌ ግን እሳቱን አጥፍቶ፣ ጦሩን አንስቶና ወፉን ረሰቶ ወደቤቱ መሄድ ጀመረ። ንጌዴም በንዴት <<ቪክ ቶር! ቪክ ቶር>> ሲል ተጣራ። ግንጊሌም ቆም ብሎ ትንሹ ወፍ ላይ አፈጠጠበትና ጮክ ብሎ ሳቀ። <<ትንሽ ማር ፈለገህ ነው፣ ነው አይደል፤ ወዳጄ? አሃ! ግን ስራውን ሁሉ እኮ እኔ ነኝ የሰራሁት፤ የተነደፍኩትም እኔው ነኝ። ታዲያ ከዚህ ማር ለምን እሰጥሃለሁ?>> አለው። ነገደም ተናደደ። እንደዚህ መደረግ አልነበረበትም! መበቀል ግን አለበት።

አንድ ቀን በድጋሚ፣ ከብዙ ሳምንታት በኋላ ግንጊሌ ንጌዴ ማር ሊጠቁመው ሲጠራው ሰማ። ያንን ጣፋጭ ማር አስታውሶ ወፉን በጉጉት ይከተለው ጀመር። ግንጊሌን በጫካው ጠርዝ ከመራው በኋላ ንጌዴ በአንድ እሾሃማ ዛፍ ስር ለማረፍ ቆመ። <<አሃ፣>> <<ቀፎው በዚህ ዛፍ ላይ መሆን አለበት>> ሲል ግንጊሌ አሰበ።እሳቱን በፍጥነት አያይዞና የሚያያዘውን እንጨት በአፉ ይዞ ዛፉን ይወጣ ጀመር። ንጌዴም ተቀምጦ ይከታተል ጀመር።